

skat, ogsaa være blevet højere, og saa vilde Jordebogsafgiften være bleven i samme Grad mindre og for adskillige Ejendomme formentlig helt være forsvunden.

For mig staar det efter denne som sagt rent foreløbige Undersøgelse, som om det, at der er gjort forkert, snarest er dette, at man ikke har villet anerkende disse Jordebogsafgifter som en Skat, der kom i Betragtning til at give umiddelbar Valgret til Landstinget. Jeg er tilbøjelig til at tro, at Fejlen ligger der. Som sagt, alt, hvad jeg her har udtalt, sker med det udtrykkelige Forbehold, at jeg endnu ikke er naaet til Bunds i denne Sag, men kun har maattet støtte mig til foreløbige Undersøgelser. Hvad der her foreslaas, er jo ogsaa kun en Henviisning til Finansministerens Undersøgelse, den skal selvfølgelig finde Sted og saa indgaaende, som det er muligt. Jeg maa imidlertid straks bemærke, at der foreligger den Vanskelighed ved at komme fuldt til Bunds i denne Sag, at der nu lever saa faa, der kunne give en personlig Forklaring af, hvorledes Forholdene vare forud for 1867, og hvorledes Kommissionen i det enkelte gik frem, og hvad der i det enkelte motiverede de paalagte Afgifter. Men Sagen skal, som sagt, blive gjort til Genstand for saa nøjagtig og omhyggelig Undersøgelse, som det er muligt.

Ordføreren (Busk): Jeg vil dog sige, at for den paagældende Invalid er der jo god Udsigt til, at naar han kommer med et Andragende til Ministeren, kan der komme et Resultat ud af denne Sag. Dette at bevise, at Skaden er sket ved Tjenesten, er jo temmelig umuligt i dette Tilfælde. Det er klart, at naar en Mand faar Hoftebetændelse maaske ved Overanstrengelse paa Marchen under Felttjenesten, som mange Gange er meget streng, eller blot Anlæg til Hoftebetændelse, som i Tidens Løb udvikler sig, er det egentlig umuligt at konstatere, at det er sket ved Tjenesten. Men efter den velvillige Maade, hvorpaa Finansministeren har udtalt sig i denne Sag, og efter den Magt og Myndighed som Finansministeren har ifølge den sidste Invalidelov, har jeg det bedste Haab, om at der kan komme et Resultat ud til Gunst for den paagældende i denne Sag.

Hvad den meget omhandlede Jordebogsafgift angaar, maa jeg sige, at jeg ikke paa nogen Maade ønsker at forlænge Diskussionen derom, for det er jo ganske rigtigt, hvad Finansministeren sagde, at de Oplysninger, som maa til, for at man kan

danne sig et virkeligt Skøn over denne Sag, foreligge ikke endnu, det har ikke været muligt for Regeringen at skaffe dem til Veje saa tidligt, at vi kunne have dem i Finansudvalget, før vi fik Sagen til Behandling her. Jeg vil da haabe, at der under alle Omstændigheder maa opnaas det Resultat af de Oplysninger, der ville komme til at foreligge, og at den Motivering, i Kraft af hvilken Ministeren fastslaar et Resultat, at vi sydjydske Rigsdagsmænd kunne komme til Fred med vore Vælgere med Hensyn til denne Sag. Vi ere meget ilde stødte, naar de stadig klemme løs paa at give Grunde for, at der sker dem Uret osv. Vi ere deres Repræsentanter, og vi maa se at støtte og hjælpe dem saa meget, vi kunne. Men naar det nu skulde vise sig at være saa uheldigt for dem, at der ikke er noget at gøre, vilde det være meget rart, om vi kunde belægge vore Bemærkninger til dem med gode Grunde, hvoraf de kunne se, at de tog fejl. Heldigst vilde det være for de paagældende, at der kunde komme noget ud af Andragendet, men det forekommer mig, at vi ikke med nogen som helst Nytte kunne forhandle videre om denne Sag, inden de Oplysninger foreligge, som Ministeren meget velvillig har lovet skulde komme til Stede. Lad os saa bie og se paa dem! Finansudvalget har ikke bundet sig til noget i denne Sag, men vi have kun ønsket, at den maatte blive undersøgt.

Endnu skal jeg kun til det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) gøre den lille Bemærkning angaaende det Andragende, som han har foreslaaet at henvise, at efter de Bemærkninger, som Finansministeren fremsatte, ser jeg virkelig ikke, det kan være til nogen Nytte for de paagældende Mænd at faa dette Forslag til Afstemning her i Tinget. I Finansudvalget har netop den samme Betragtning gjort sig gældende, som Ministeren nu har anført og som anføres i Andragendet. Vi have haft dette Spørgsmaal fremme flere Gange, og ere blevne ved at udvide og udvide, saa at Folk ere komne med, som ikke have været med tidligere. Nu have vi ment, at hvis vi gav os af med Sagen igen, vilde vi med nogen Grund faa det Svar, som vi fik fra Finansministeren. Det kan være meget kedeligt for de paagældende Mænd, og det var jo meget rart, dersom de kunde faa noget mere i Pension. Jeg skulde ikke misunde dem det, men jeg vil tilraade det ærede Medlem, at han tager sit Forslag